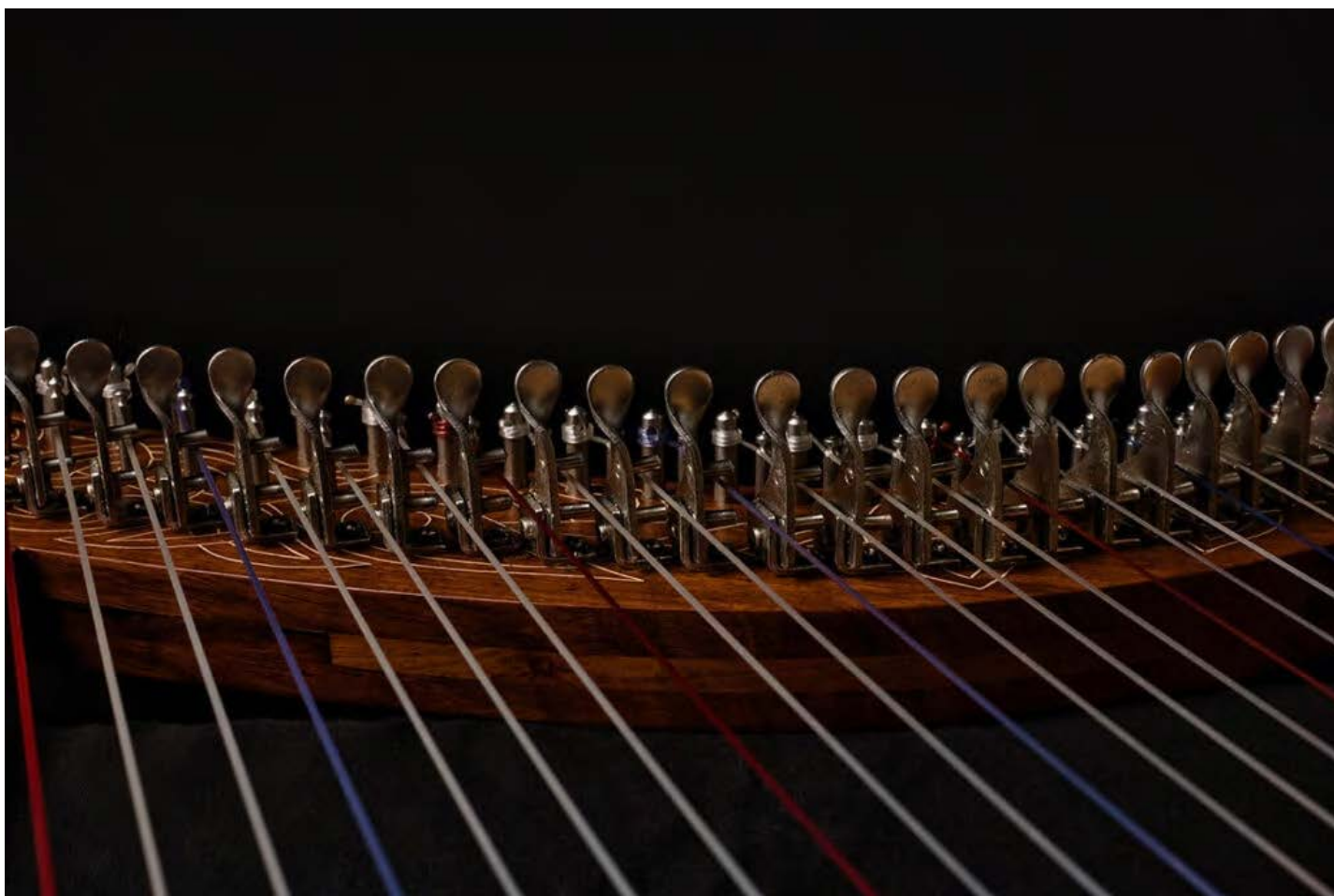

Szabolcsi Viktória

HA A HÁRFÁKAT

[MINDEN KIS NESZ]

2021-05-16 | MINDEN KIS NESZ, VERS

A kukásautó hajnali dübörgését,
a rigók füttyszavát, a mosógép
zörejét, ahogyan a vizet
mohón beissza a virágföld, a köveken

zúgó patakot, muslicák döngését
a banán körül a konyhapulton, a téli
orkándzsekik műanyag recsegését,
a bicikliben a küllők zöngését, a
dinamó surranását, a közúti lámpák
sercegését, búrájukon az éjjeli lepkék
koppanását, anya bélhangjait, a hasi
aorta lüktetését, ahogy a
kéz végigsimít a lázas homlokon,
megfáradt cipők kopogását,
ahogy a harapástól az almából
kifröccsen a lé, az infúzió
csöpögését, a szívhangokat,
a hűtőszekrény nyikorgását,
szakadék fölött a visszhangot,
a málnás joghurt fedelének letépését,
csattogó ugrókötelek és nyiszorgó
hinták hangját, és azt is, ami
számunkra nem hallható: a
denevérek és delfinek ultrahangját,
az albatroszok szárnycsapás nélküli
suhanását, a kéreglemezek
csúszását, napkitörések robaját,
a Marson süvítő szelet, a kozmikus
mikrohullámú háttérsugárzást,
a légtérben apró darabokra hulló
meteorok zuhanását, ezt mind
összegyűjtöttem neked, mint
tengeri csigába a morajlást, legyen
mit a füledre tapasztanod, ha
hosszú lenne az út, vagy ha
a hárfákat egyszer megunnád.